YIL 3

63

30 Ekim 1978

FİYATI 250 KURUŞ

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır

İlaç Tekelleri Kamulaştırılsın

İlaç Soygununa Ne Zaman Son Verilecek?

İLÂÇ SOYGUNLARI CEZALANDIRILACAK YERDE ÖDÜLLENDİRİLİYOR

Halkın sağlığı için zorunlu birçok ilâca son onbeş gün içinde yüzde otuzu aşan zamlar yapıldı. Sağlık Bakanı da sanki marifetmiş gibi halkın karşısına çıkıp bir basın toplantısında açıkladı bu zamları.

Son bir yıl içinde ilâca yapılan kaçıncı zam bu? İlâç tekelleri ikide bir hükümetlerden zam isteyip, [illegible]tekleri gecikince ilâç ü[illegible]mini boykot ediyorlar. [illegible] «Ya para, ya ölüm!» [illegible]k açıkça halkın sağ[illegible] oynuyorlar. Hükü[illegible] fazla uzatmadan [illegible]c tekelcisinin di[illegible] kabulleniyor[illegible] [illegible]sa ilâç bulun[illegible] [illegible]raborsa başını [illegible]or. Ne halka ilâç bulan var, ne karaborsayı önleyen! Sonunda zamdan «başka çare» kalmıyor (!)

O zaman da, zamdan önce hastasına ilâç bulamayan halk, zamdan sonra ilâca para bulamıyor!

Bu rezalet daha ne kadar sürecek? Bu hayasız soyguna ne zaman dur denilecek?

Halkın sağlığı konusunda Anayasanın öngördüğü tedbirler derhal alınmalıdır. Halkı haraca kesen tekeller kamulaştırılmalı, emperyalist ilâç şirketlerinin ve yerli işbirlikçilerinin ilâç soygununa son verilmelidir.

İlâç zamlarının ardındaki gerçekler hakkında resmi bir görevliyle ya[illegible]z röportajı üçüncü sa[illegible]ızda yayınlıyoruz.

DEMİREL YİNE BAŞKAN SEÇİLDİ

Faşistlerle İşbirliğine Devam Siyaseti Onaylandı

- KAMRAN İNAN SİLİNDİ
- FAİK TÜRÜN EN YÜKSEK OYLA GENEL YÖNETİM KURULUNA SEÇİLDİ

Adalet Partisi büyük kongresi geçen hafta Ankara'da toplandı ve sonuçlandı. Parti yönetiminin son iki yıllık siyasetinin oya sunulduğu AP kongresinde bu siyaset örgüt temsilcilerine onaylattırıldı.

ABD emperyalizminin çıkarlarına bekçilik, bir avuç tekelci soyguncuya geniş imkanlar sağlama, fasizmle işbirliği siyasetidir. Ve temelinde yüzlerce işçi, köylü, aydın yurtsever ve ilericinin katlinin sorumluluğu yatmaktadır. AP Kongresinde faşizme kol kanat germenin ve demokrasiye kastetmenin ödülü sunuldu Demirel'e.

Ve Demirel yeniden AP genel başkanı oldu.

Bu arada 12 Mart'ın eli kanlı işkencecisi Faik Türün en yüksek oyu alarak AP'de hangi güçlerin hâlâ egemen olduğunu herkese bir kez daha gösterdi.

«Demokrasi», «özgürlük», laflarıyla sahneye itilen Kamran İnan'ı ise AP'nin genel «kamu oyu» kongrede ezdi geçti! Böylece Demirel'in karşısına zoraki şişirilmiş bir sahte pehlivan çıkaranlar boylarının ölçüsünü aldılar. Zaten İnan'ın ne ezilmeyecek bir gücü vardı, ne de Demirel'inkinden esasta farklı bir siyaset öneriyordu. Yaldızlı lâflar ve çıtkırıldım edalar altında, halk düşmanlarına, emperyalist uşaklarına, soyguncu parababalarına hizmet arzına çıkmıştı sadece.

Niyetinin bundan başka birşey olmadığı, en azından onun da aday listesinin başına Faik Türün'ü koymasından belliydi!

- DEMİREL'E «TEDBİR PAKETİ» GÖTÜREN BAŞBAKAN ELİ BOŞ DÖNDÜ

ECEVİT DEMİREL GÖRÜŞMESİ

- DEMOKRASIYİ KORUMAK İÇİN DEMOKRASİ DÜŞMANLARINDAN MEDET UMMANIN BEYHUDELİĞİ BIR DAHA ANLAŞILDI

Kimi çevrelerin büyük umutlar bağladıkları Ecevit - Demirel görüşmesinden hiç bir sonuç alınamadı. Daha doğrusu, alındı da denilebilir: Demokrasiyi savunmak için demokrasi düşmanlarının yardımını istemenin ne kadar boş bir umut olduğu bir kere daha anlaşıldı. Görüşmeden sonra «AP ile aramızda demokrasinin tanımı ve niteliği konusunda görüş ayrılığ var »diyen Başbakan Ecevit bundan gereken sonucu çıkardıysa iyidir.

Sosyalistlerin her zaman söyledikleri gibi, demokrasiye kasteden faşist saldırıların önünü almanın tek yolu, bütün demokrasi güçlerinin bir araya gelerek halk düşmanı gerici partiler ve güçler cepheleri karşısında bir demokrasi cephesini oluşturmalarıdır. Demokrasi ve özgürlük düşmanlarının saldırılarına karşı demokrasiyi korumak, demokrasinin düşmanlarına özgürlüklerden tavizler vermekle [illegible] özgürlükleri daha kapsamlı ve demokratik teminatlara bağlamakla, yani demokrasinin sınırlarını genişletmekle mümkün olabilir.

CHP genel başkanı ve başbakan Ecevit faşizmin destekleyicilerinden medet umacağına ,partisinin ve hükümetinin (olabildiği kadar da olsa) bir an önce demokrasi saflarında aktif yer almasını sağlamaya bakmalıdır.

AP Kongresinden Gözlemler

Burjuva Politikasının «İncelik»leri

Son AP Kongresi ve S. Demirel ile K. İnan arasındaki başkanlık mücadelesi, burjuva politikasının nemenen birşey olduğunun ve hangi yöntemlerle yürütüldüğünün ibret verici örneklerini sundu. Üç gün üstüste tam Amerikanvari bir panayır havasının estiği Kongre salonunda Demirel'cilerle İnan'cılar arasında itişip kakışmalar, karşılıklı küfürleşmeler; delegelere dağıtılan «düz listeler», «çarşaf listeler»; Ankara otellerinin içki salonlarında nezih (!) «şakalaşmalar», «Anadolu'nun bağrından kopup gelenler»e çekilen yüzbinlerce liralık ziyafetler ve sonucu belirlemek için başvurulan ayak oyunu, «memleketin yüksek menfaatleri»ni ilgilendiren kararların nasıl alındığını gösteriyordu.

Günaydın Gazetesi yazarı Can Pulak bakın neler yazıyor 21 Ekim tarihli gazetede:

06 ANKARA

«Eğlence yerlerinde fisk menü'nün (yani tek fiyatlı yemek listesinin) 400 lira olacağını söyleyen Turizm Bakanı Alev Coşkun gelsin görsün bakalım fisk menü 400 lira mı, yoksa 1400 lira mı? 400 lira delegelerin sanatçılara attıkları çiçeklere yetmiyor. Fisk menü hesabına göre kelle başına 1000-1500 liraya pazarlık yapılıyor gazinolarda...

AP Kongresi'ne ilişkin ilk tezahürat, 33 saat önce başkent gazinosunun ön masalarında başladı. Önce İzmirli delegelerle şakalaşan ve İnan'cı masalara şişe şişe viski gönderen Demirel taraftarları, bir ara aşka gelip, yumruk yaptıkları sol ellerine sağ ellerinin avuç içiyle vurmaya başlayınca, İnan'cılar koro halinde tepki gösterdiler.

— Başkanımız Kamran!.. Başkanımız Kamran!..

Demirel'ciler durur mu, bir ağızdan cevabı verdiler hemen:

— Muhteşem Süleyman. Muhteşem Süleyman!..

Salon bir anda gazinoluktan çıkıp, stadyuma döndü.

Benzeri bir olay da, Marmara Oteli'nin gece kulübünde görüldü. Sahneye yakın masalarda oturan Demirel'ciler, salonu çevreleyen setteki İnan'cı delegelere elleriyle —hani futbol maçında gol atılınca seyircilerin rakip seyircilere yaptıkları hareket var ya— aynısını yapıp, «Geçirdik-geçirdik» diye bağırdılar. Bunun üzerine İnan'cılar bir ağızdan cevap verdiler..

— Başkanımız İnan, Başkanımız İnan!..

Özellikle İstanbullu delegeler, bu tempoya çok içerleyip, topluca karşı taarruza geçtiler:

— Cim cim cim, dal dal dal, cimdal cimdal dal, Kaman Kamran al al al!..»

Bunlar Kongrede ve kongre kulislerinde bir Günaydın Yazarının görüp işittikleri. Bir de eski AP'li, şimdi bağımsız Konya Milletvekili Oğuz Atalay'ın Demirel ve çevresi hakkında söyledikleri var. Onlarıda okuyunca insan burjuva politikasının "incelik"lerini daha iyi anlıyor. Halkı sömürmeyi kendilerine meslek ve felsefe edinenlerin niçin burjuva politikasının çirkefine boğazına kadar batmakta beis görmedikleri de kendiliğinden anlaşılıyor!

ESKİ AP'Lİ KONYA MİLLETVEKİLİ OĞUZ ATALAY'IN AP YÖNETİCİLERİ HAKKINDA SÖYLEDİKLERİ

(YAZISI 4. SAYFADA)

AP Grev Hakkını Kısıtlamak İstiyor

AP Genel Kongresinde parti programında değişiklik yapılması ve grev hakkının kısıtlanması kabul edilmiştir. Eğer AP bir gün yeniden iktidar olursa, işçilerin grev haklarını kısıtlayacak ve uzun süreli grevlere hiç izin vermiyecektir. Bunu şimdiden ilan etmektedir.

Grevler niçin doğarlar? İşçilerin ekonomik haklarını ve taleplerini patronların geri çevirmesinden. Uzun süreli grevler niçin doğarlar? Patronların işçilerle uzlaşmaya yanaşmamalarından.

O halde Kongrede grev hakkını kısıtlama kararı alırken, uzun süreli grevlere izin vermiyeceğini ilan ederken AP kimden yanadır? Patronlardan!

TÜRK-İŞ ve DİSK yöneticileri, ayrı ayrı yaptıkları açıklamalarda, AP'nin bu kararını kınamışlar, AP'nin bütün gayretlerine rağmen işçi haklarını kısıtlamaya gücünün yetmiyeceğini belirtmişlerdir.

AP işçi haklarını geri alamıyacaktır ama bu karar, AP'nin açık bir işçi düşmanı kuruluş olduğunu bütün emekçilere bir kez daha göstermiştir.

İŞVERENLER NE DİYOR

AP Genel Kongresinde alınan kararın ardında kimler olduğu da şurdan belli. İşverenlerin sözcüsü, sanayici ve büyük iş adamı Halit Narin hemen kaleme sarılıp bir demeç patlatıyor. Narin, «AP Kongresinin kararı işçi-işveren ilişkilerinde bir aşamadır» diyerek şunları ekliyor: «Çalışma mevzuatımızda son dört senedir işçiye daha çok hak vermek suretiyle onun oyunu alma gayreti ağırlık kazanmıştır.»

Adamın dediği çok açık: «İşçilere tanınan haklar bizi (işverenleri) zarara sokuyor. Hükümetler bunu oy almak için yapıyorlar. Yapmasınlar. Biz zarara gireceğimize (zarara girdikleri de yok ya, habire fiyat arttırıp milleti soymaya devam ediyorlar!) işçilere hak tanınmasın. İşçilerin oyu hiç kaale alınmasa da olur. Demokrasiye paydos!»

İşçi sınıfımız soyguncu sermayedarların gerev hakkına uzanan ellerini kırmasını bilecektir. Grev hakkı kimsenin işçiye gönlünden kopan lütfu olmamıştır ki bir AP Kongre kararıyla geri alınabilsin. Halit Narin'ler ve benzerleri boşuna heveslenmesinler!

gerçek durum — AP KONGRESİ

AP içinde Genel Başkanlık «mücadele»sinin sonu alınmış, Bitlis senatörü, şıh oğlu Kâmran İnan, Süleyman Demirel karşısında tam bir hezimete uğramıştır.

Haftalardır burjuva basınını «başarı» umutlarıyla meşgûl eden K. İnan sadece 88 oy alarak [illegible] içinde elle tutulur hiç bir güce sahip olmadığını ortaya koymuştur. Ayrıca, Genel Yönetim kuruluna seçilmesini önerdiği kişiler arasına Faik Türün gibi tescilli demokrasi düşmanlarını da koyarak, aslında Demirel siyasetinden farklı bir şıkkı temsil etmediğini de ispatlamıştır.

Öte yandan AP'nin bugüne kadar izlediği faşizmle işbirliği siyaseti Demirel'in yeniden Genel Başkan seçilmesi ve Kongrede yaptığı konuşmalarla AP'nin örgüt temsilcilerine onaylattırılmıştır. Genel Yönetim Kurulu seçimlerini MHP'ye yakınlık siyasetinden şu ya da bu ölçüde kuşku duyanlara karşı eski siyasetin yürütücüsü Demirel takımı kazanmıştır. Hattâ Faik Türün gibi azılılar en yüksek oyla yönetime seçilmişlerdir.

Kongre sırasında Demirel'cilerin türlü aşırılıklara kadar varan gövde gösterileri ve delegeler üzerinde estirilen baskı havası da AP yöneticilerinin gerici siyasetlerini sürdürmek için nasıl seferber olduklarının kanıtıdır.

Kongreden çıkan bu sonuç, aslında, AP'ye oy veren yurtdaşların genel siyasi ve toplumsal tercihlerine ters düşmektedir. AP'li seçmenlerin sıkı yönetimci faşist MHP ve onun komando örgütleriyle işbirliği siyasetini onayladıkları söylenemez. AP'nin başını çekenler MHP'yi korumayı ve komando tedhişi gölgesinde siyaset yapmayı kendi sınıf çıkarlarının teminatı saymaktadırlar. Ve bu yolda eski siyasetlerini sürdürmekte kararlıdırlar.

AP yöneticileri, başta Genel Başkan Demirel olmak üzere, böylesi demokrasi ve halk düşmanı bir siyaseti ısrarla sürdürmekle, Adalet Partisine oy veren kitlelerin asıl çıkar ve tercihlerini hiçe saymaktadırlar. Ama bu onları hiç ırgalamamaktadır.

Cumhuriyetin 55. Yılı

CUMHURİYETİN KURULUŞUNUN 55. YILINDA 29 EKİM'İ KİMLER KUTLUYOR, BAĞIMSIZLIK GELENEĞİNİ KİMLER YAŞATIYOR?

29 Ekim, Emperyalizme karşı verilen ulusal kurtuluş savaşının başarısını ve ülkemizin bağımsızlığına kavuşmasını simgeleyen önemli bir gündür. 29 Ekim 1978'de, bu önemli günün 55. yıl dönümü kutlandı.

Ancak 1978'in Türkiye'sinde bağımsızlıktan söz etmek ne denli geçerli olabilir? Ülkemizin ekonomisi IMF'ye muhtaç, ABD «yardımı» olmadan yaşıyamayacağımızı söyleyenler var. Ve bugün ülkemizi emperyalizme peşkeş çekenler kürsülerde «vatan, millet» nutukları atarak sözümona Cumhuriyet Bayramını kutluyorlar.

29 Ekim'in gerçek anlamı onun anti-emperyalist özündedir. Ülkeyi emperyalizme ortaklaşa sömürenler böyle bir günü kutluyamazlar. Bugün 29 Ekim geleneğini yaşatanlar ülkemizi emperyalizmin güdümünden kurtarmak için mücadele veren yurtseverlerdir. Ulusal bağımsızlığın gerçek anlamı verilmeden kutlanan 29 Ekimler aldatmacadan öte birşey ifade edemez.

Bozguncuların Maden-İş'i Bölme Çabaları Boşa Çıkacaktır

«DEVRİMCİ» MADEN-İŞ ADINDAKİ NAYLON SENDİKA GERÇEK YÜZÜNÜ HERGÜN BİRAZ DAHA ORTAYA KOYUYOR

Yazısı 4. Sayfada

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Türkiye SSCB Ekonomik İşbirliği Gelişme Yolunda

● ALİAĞA RAFİNERİSİ, SEYDİŞEHİR VE İSKENDERUN TESİSLERİ GENİŞLETİLECEK

Devlet Bakanı Hikmet Çetin'in Sovyetler Birliği'ne yaptığı ziyaretin sonuçları açıklandı. Varılan ticari ve ekonomik işbirliği anlaşmasına göre, SSCB, Türkiye'deki İskenderun Demir - Çelik fabrikasını ve Seydişehir Alüminyum tesislerini genişletecek, Arpaçay Barajı ve Çam termik santralinin yapılışına yardımda bulunacaktır. Öte yandan Aliağa rafinerisinin kapasitesinin iki misline çıkartılmasında varılan anlaşma da yer alıyor.

Bu yardımların ve karşılıklı ekonomik ve ticari işbirliğinin Türkiye'ye sağladığı yararlar çok yönlüdür. SSCB yardımlarının göze batan esas özelliği, Türkiye'de sanayiin gelişmesi için gerekli olan temel yatırım alanlarını kapsamasıdır. Enerji üretimi ve demir-çelik üretimi için yapılan ve yapılacak olan yardımların bir başka amacı da Türkiye ekonomisinin dışa bağımlılıktan kurtarılması ve kendi ihtiyaçlarını kendi bünyesinde sağlıyabileceği duruma getirilmesidir.

Kaldı ki, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'ye yaptığı yardımlar, bundan başka, çok elverişli ödeme kolaylıkları da getiriyor. Yapılan yardımlar karşılığı olarak SSCB, hem çok uzun vadeler ve düşük faiz oranları teklif ediyor, ve hem de Türkiye'nin pazarlama sıkıntısı çektiği ihraç ürünlerine alıcı olarak talip oluyor. Türkiye ekonomisinin bu yardımlardan çok yönlü yararlar sağlayacağı açıktır.

İki ülkenin, dostluklarını geliştirmesi ve ekonomik işbirliğinde daha ileri adımlar atması, bölgemizde barış ve sılahsızlanma çabaları için de bir güvence sayılmalıdır. Böylece, Türkiye üzerindeki etkinliği azalan ABD emperyalizmi, köprü başlarını bir bir terkedecek ve bölgede barışı sabote etmek için varolan olanaklarını ve desteklerini yitirecektir. Halkımızın çıkarları, bu ekonomik işbirliğinin geliştirilmesini ve bunun kültürel işbirliği ile de zenginleştirilmesini zorunlu kılıyor.

İran'da Şah Zulüm Ekiyor

GÖSTERİLERDE ÇOK SAYIDA KİŞİ ÖLDÜ

ŞAH'IN GÜNLERİNİN SAYILI OLDUĞU GÖRÜLÜYOR

İran Şah'ı arkasına emperyalistlerin desteğini almış halka saldırıyor. Yıllardır zülüm ve işkence altında yaşayan İran Halkı, baskılara dur demek için, hak ve özgürlükleri elde etmek için, bu despotu, tarihin bu köhnemiş mirasını alaşağı etmek için ayağa kalkmış bulunuyor. Tam iki yıldır İran'da kan gövdeyi götürüyor. Şah'ın gece gündüz işliyen zülüm makinası SAVAK ve ABD silahlarıyla donatılmış ordusu binlerce ilerici ve yurtseverin kanıyla besleniyor. Ama İran halkı zülmün üzerine, aşağılık Şah rejiminin üzerine yürümekten geri durmuyor.

Ülkenin her yanına yayılan ayaklanmalar, bütün iş kollarını kucaklayan yaygın grevler Şah'ın sadece tahtını değil, koltuk değneklerini de sarsıyor. İran'ın ulusal zenginliklerini yıllar yılı ceplerine akıtan emperyalistler, bu sadık komisyoncularını vargüçleriyle korumaya çalışıyorlar ama başaramıyacaklar.

Hamedan'da yüzbini aşkın halk, rejimi protesto için geçen hafta sokakları doldurdu. SAVAK ve ordu birlikleri halka ateş açtı. Otuzu aşkın gösterici öldürüldü. Halk hoşnut değil, geniş emekçi yığınlar hoşnut değil, bir avuç asalak sömürgen dışında Şah'lık yönetiminden herkes kurtulmak istiyor.

Ama Şah iktidardan ayrılmıyacağını bir çok kez açıkladı. Çünkü o patronlarına, İran halkının çıkarlarını çok ucuza sattığı emperyalistlere güvenmeye devam ediyor.

Emperyalistlere dayanarak ayakta durulamıyacağını bugün bilmiyen kalmadı. Nasıl Vietnam'da, Angola'da bir bir düştüyse emperyalizmin kuklaları, Şah da öyle düşecek.

İran'da muhalefet büyüdükçe büyüyor ve Şah küçülüyor.

Üniformalar içinde elikanlı bir ihtiyar diktatörlüğünü bir gün daha sürdürmek için daha kaç genci, işçiyi, köylüyü öldürmesi gerektiğini düşünüyor.

ABD'de İnsan Hakları

Başkan Carter, emperyalizmin suçlarını örtbas etmeye memur edilmiş. Sosyalizm düşmanlarının «hakları» savunan bu emperyalist elebaşı, bütün çabalarına rağmen kendi ülkesinde insan haklarının ayak altına alınmasını gizlemeyi başaramıyor.

Amerikalı bir yazar bunu rakamlarla açıklıyor ve diyor ki:

ABD'de siyahların ortalama gelirleri, beyazlarınkinin % 54'ü kadardır. Amerikan yerlileri ancak beyazların % 46'sı kadar bir kazanç elde edebiliyorlar. 1969-1976 yılları arasında beyazların gelirleri yüzde 1.8 artmış, ama siyahların gelirleri aynı dönemde yüzde 3.2 gerilemiştir. Siyahların oturduğu yoksul mahallelerde ise bu gerileme yüzde 5.7 yi buluyor.

ABD'de, Siyahların yüzde 27'si işsiz ve bu oran siyah gençler arasında % 50'yi aşıyor.

Yerliler ve siyahlar üzerindeki baskılar sadece ekonomik değil.

.. Kendilerine saldıran ırkçılara karşı sırf savunma yaptıkları için kuzey Karolina'da 10 kişi 34 yıl hapse atıldılar. Eskimoların ve yerlilerin av alanları da ellerinden alınarak, maden rezervlerine göz koyan tekellere ikram edildi.

Derisinin rengi yüzünden insanlara zulüm ve baskıyı reva gören ABD emperyalistlerine, insan haklarını savunmak düşmez! .

EĞİTİM KÖŞESİ

Birleşmiş Milletler Teşkilatı

Bugün uluslararası politikanın önemli odaklarından biri olan Birleşmiş Milletler Teşkilatı, insanlığın savaşa karşı ve anlaşmazlıkların görüşmeler yoluyla çözümünü arzulayan eğilimlerinden doğmuştur. İnsanlık görmüş ve yaşamıştır ki ,evrensel ve yerel savaşlar büyük acılara ve kayıplara yolaçmaktadır. Savaşın yıkımlarını onarmak kitlelerin büyük ve özverili çabalarını gerekli kılmaktadır. Bunca deneyden sonra artık hiç kimse, savaştan yana olan açık bir tutum alma cesaretini gösterememektedir.

Savaşa karşı olan bu eğilimleri, barışı koruyacak ve uluslararası anlaşmazlıkları çözümleyecek bir örgütle somutlamak istiyen güçlerin öncülüğünde Birleşmiş Milletler kurulmuştur. Gerçi emperyalist güçlerin barışı sürekli olarak sabote eden tutumları yüzünden daha önce aynı doğrultuda girişimler hep başarısızlığa uğra[...]tır. Meselâ Cemiyet-i Akvam iki Dünya Sa[...] arasında böyle talihsiz bir kuruluştu.

Ne ki, Birleşmiş Milletler örgütünün temeline harç koyan güçler daha farklıydı. Artık dünyada barışın tutarlı ve kararlı savunucuları olan sosyalist ülkeler vardı ve bunlar Birleşmiş Milletler örgütüne işlerlik kazandırabilirlerdi.

Nitekim öyle de oldu. Sosyalistler ve dünyanın tüm ilerici devletleri, Uluslararası politikanın bu önemli kürsüsünü barıştan kültüre kadar her alanda dünya halklarının lehine kullanmasını biliyorlar. Bir zamanlar batılı kapitalist ülkelerin ağırlıkta olduğu bu örgütde bugün dünya co[...]rafyasının değişen çehresi yansıyor. Örneğin [...] zamanlar ABD emperyalizmi lehine ka[...] alan Kore'ye askeri müdahalede bulunan [...] bu gün mazlum halklardan yana bir tut[...] dedir .

Kararlarının fiili uygulamada bir [...] ızellerle karşılaşması kaçınılmaz ols[...] leşmiş Milletler Teşkilatı aldığı kar[...] ya politikası üzerinde etkili olma[...] sosyalist ülkeler olmak üzere, bağım[...] sal devletler, emperyalistleri bu zemi[...] sıkıştırıyorlar ve dünya barış güçlerin[...] propoganda ve başarılı mücadele olana[...] nuyorlar. Artık günümüzde Birleşmiş M[...] kararlarına ters düşen emperyalistler, ken[...] vâlarına kimseyi inandıramıyorlar. Bu bakım[...] Birleşmiş Milletler bugün barış ve sosyalizm[...] yana olan güçler için önemli bir örgüttür.

Irkçıların Kanlı Saldırısı

● RODEZYALI IRKÇI BEYAZLAR ZAMBİYADAKİ ÜSLERİ BOMBALADI

● KURTULUŞ GÜÇLERİ LİDERİ «KONFERANS SAVAŞ ALANINDA AÇILDI» DEDİ

ÜÇ YIL GÜNEY AFRİKA ZİNDANLARINDA ESİR OLARAK KALAN KÜBA'LI ASKERLER YENİ ENTERNASYONALİST GÖREVLERE HAZIRIZ DİYORLAR

Ezequiel, Carlos ve Roberto 1975 yılında Angola'nın kurtuluş mücadelesine yardım etmek amacıyla bu ülkede bulunuyorlardı. Angola'ya saldıran ırkçı Güney Afrika birliklerine karşı dövüşürken yaralanan ve esir düşen Küba'lı üç asker, aradan üç yıl geçtikten sonra Angola kuvvetlerinin elinde bulunan sekiz Güney Afrikalı ile değiştirilmeleri sonucunda özgürlüklerine kavuştular.

Üç yıl boyunca tüm baskılara karşı gösterdikleri dayanma güçlerini benimsedikleri Marksist-Leninist ilkelerden, Küba halkından ve partilerinden aldıklarını belirten askerler partinin veya hükümetin vereceği herhangi bir enternasyonalist göreve hazır olduklarını belirttiler.

Bir avuç beyazın milyonlarca ağır bir sömürü ve ırkçı baskılarla hükmettiği Rodezya'da, ya da yerli halkın kendi ülkesine verdiği adla Zimbabwe'de mücadele keskinleşerek devam ediyor.

Irkçılar bir yandan işbirlikçi siyahlarla ortak bir hükümet kurup ırk ayırımına son verecekleri söylerlerken bir yandan da yerli halk üzerindeki zülümlerini arttırıyorlar.

Son olarak ırkçı kuvvetler komşu ülke Zambiya sınırlarını aşarak mülteci Zimbabwe'lilerin yaşadığı bir kampa saldırmışlardır. Çoğunluğu kadınlar, çocuklar ve yaşlılar olan göçmenlerden beşyüz kişi bu kanlı saldırı sonucunda hayatını kaybetmiştir.

Irkçı rejimin bu saldırısı üzerine Zimbabwe Afrika Halk Birliği (ZAPU) lideri Nkomo «Rodezya sorununa ilişkin tüm tarafların katılacağı konferans artık savaş alanında açılmıştır» dedi. Nkomo konuşmasında kendi örgütünün de içinde bulunduğu Yurtsever Cephenin böylesi saldırılarla konferans masasına oturtulamıyacağını beilrtmiştir.

KISA...KISA...

MAOCULAR SOSYALİST VİETNAM'A SALDIRIYOR

Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti toprakları Mao'cu Çin yöneticilerinin verdiği emirler sonucunda sık sık Çin askerlerinin sınır tecavüzlerine uğramaktadır. Son olarak sayıları bini aşan Çin'li asker, polis ve milisin Vietnam sınırını geçtiği civar köylerde yakıp yıkma eylemlerine giriştiği öğrenilmiştir.

Çin yöneticileri kahraman Vietnam halkını kendi gerici politikalarına âlet edemeyince böyle tecavüzlerle yıldırabileceklerini sanmaktadırlar.

ABD, ÇİN'E UYDU SATACAK

Emperyalizm ve tüm dünyada sosyalizme, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı emperyalizmle işbirliği içinde mücadele eden Mao'cu Çin yöneticileri arasında yeni bir anlaşmaya varılmak üzeredir. Buna göre ABD Çin'e bir haberleşme uydusu satacak ve eğer Pekin arzu ederse bunu uzaya gönderme işini de üzerine alacaktır.

PORTEKİZ'DE ANAYASA UZMANI HÜKÜMET KURACAK

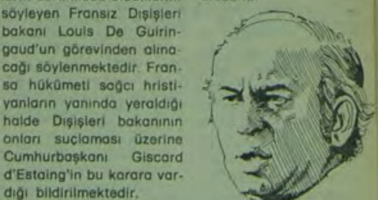
Portekiz'de uzun bir zamandan beri süregelen hükümet bunalımına çare bulmak amacıyla devletbaşkanı Eanes bir anayasa uzmanına hükümet kurma görevi vermiştir. Halen programı parlamentoda kabul edilmediği için istifa eden de Costa hükümeti işbaşında bulunmaktadır.

LÜBNANLI HRİSTİYANLARI SUÇLAYAN FRANSIZ BAKAN GÖREVDEN ALINIYOR

Lübnan'da sağcı hristiyan güçlerin. Barış gücündeki Süriyeli askerlerle yaptıkları silahlı çatışmaların sorumlusu olduklarını söyleyen Fransız Dışişleri bakanı Louis De Guiringaud'un görevinden alınacağı söylenmektedir. Fransa hükümeti sağcı hristiyanların yanında yeraldığı halde Dışişleri bakanının onları suçlaması üzerine Cumhurbaşkanı Giscard d'Estaing'in bu karara vardığı bildirilmektedir.

FRANSIZ PARLAMENTOSU ÖLÜM CEZASINI KALDIRMADI

Ölüm cezasını kaldırmak amacıyla Fransız parlamentosuna bir yasa taslağı sunulmuştur. Giyotin satınalınmasını ve cellatlara ödeme yapılmasını engelleyen yasa tasarısı parlamentoda kabul edilmemiştir. Kanun kabul edilseydi idam cezalarını uygulamak imkansız hale geleceğinden bu ceza fiilen kalkmış olacaktı.

BUTTO BM GENEL SEKRETERİNE BAŞVURDU

Pakistan'ın eski Başbakanı Zülfikar Ali Butto Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldeim'a bir mektup yazarak hapishanede son derece güç koşullarda bulunduğunu ve askeri makamların kendiliğinden ölmesini sağlamak için ellerinden gelen çabayı harcadıklarını bildirmiştir.

Halkların Evet Demediği Barış Düşünülemez

SEDAT ZEVAHİRİ KURTARMAYA ÇALIŞIYOR

Geçen ay Mısır ve İsrail arasında Camp David'de varılan anlaşma gereğince iki ülke arasında bu kez teknik düzeyde görüşmeler sürdürülüyor. ABD'de yapılan görüşmeler sırasında bazı anlaşmazlıklar ortaya çıktı! Sedat'ın anlaşma taslağında bazı değişiklikler yapılması haber veriliyor ama bütün bunlar ne Arap halklarını, ne de Mısır halkını aldatmaya yetmiyecektir. Çünkü, esas olarak Enver Sedat, Arap halklarının davasını geçen ay satmıştır. Şimdi kopardığı yaygar[...] zevahiri kurtarmaya çalışıyor.

Ne ki gerçek barış, Arap halklarının ve Filistin halkının evet diyeceği bir barış olabilir. Sina'daki petrol pazarlığı, kaç metre toprak kime kalacak gürültüsü Enver Sedat'ın ihanetini örtmeye yetmiyor.

İsrail yönetimi, Mısır'la bir anlaşmaya vardıktan sonra diğer Arap ülkeleriyle de anlaşmaya varmayı ummaktadır. Tek tek düşürebileceği kalelerle Filistin hal[...]nın kurtuluş mücadelesini ve Arap halklarının haklı mücadelesini zayıflatmayı planlayan İsrail şimdiki aşamada pek zorluk çekmiyor ama gelecekte işi zor. Gerici Arap rejimlerinden Ürdün ve Suudi Arabistan'ın Sedat kervanına katılmaları şimdilik mümkün görünmüyor.

Ölü doğmuş bir satış belgesidir Camp David Anlaşması. Onu Sina çölünde canlandırmaya çalışanlar boşuna uğraştıklarını çok geçmeden anlıyacaklar.

Mısır-İsrail Uzlaşması Irak-Suriye Yakınlaşmasına Sebep Oldu

● SURİYE DEVLET BAŞKANI IRAK'A GİTTİ

● SURİYE-IRAK SINIRI AÇILDI

Mısır'ın emperyalizm ve siyonizmle uzlaşması Arap ülkeleri arasındaki başka konulardaki fikir ayrılıklarını ikinci plana itmiş ve şimdiye kadar ilişkileri çok kötü olan ülkeler arasında yumuşama belirtileri ortaya çıkmıştır.

Bu belirtilerin ilki Mısır-İsrail anlaşmalarına karşı Irak'ın bir zirve toplantısı önermesi ve Suriye'nin öneriyi kabul etmesi olmuştu. Bu zirve toplantısı 2 Kasım'da Irak'ın başkenti Bağdat'ta yapılacaktır.

Daha sonra Irak, Suriye'nin işgal altında bulunan Golan tepelerine Irak birliklerinin yollanabileceğini belirtmiş, Suriye de o tarihe kadar Irak kara ve deniz ulaşmasına kapalı tuttuğu sınır ve limanlarından artık Irak'ın faydalanabileceğini ilân etmiştir.

Son olarak da Hafız Esat Bağdat'a giderek Irak devlet başkanı Hasan El Bekr ile görüşmeler yapmıştır. Böylece onbeş yıldan beri ilk defa bir Suriye Devlet Başkanı Irak'ı ziyaret etmektedir.

Bu gelişme Arap halklarının emperyalizme ve siyonizme karşı yürüttükleri ortak davanın güçlenmesi açısından son derece olumludur.

İlaç Soygunu

RESMİ BİR GÖREVLİ, İLÂÇ DARLIĞI VE ARDI GELMEYEN ZAMLARIN İÇYÜZÜNÜ ANLATIYOR

«Sağlıklı yaşam için vazgeçilmez şart olan ilâç, üç beş ilâç imâlcısının keyfine bağlı olarak yapılıyor... Bir ülkede halkın çoğunluğu ilâç bulamadığı ve alamadığı için kırılıyorsa, bu en az cinayet şebekeleri kadar ciddî bir olaydır... Halkın sağlığına devlet sahip çıkmalıdır. Başka çözüm yoktur. İlâç fabrikaları kamulaştırılınca sorun çözülür.»

SORU : Ülkemizde sık sık bir ilâç bunalımı ortaya çıkıyor. Bugün de bir takım hayati ilâçlar piyasada yok. Ama bazı ilâçların hastahane kapılarında karaborsa satıldığı söyleniyor. Durumun nedenleri hakkında bize neler söyliyeceksiniz?

CEVAP : İlâç imalcisine sorarsanız, ilâç bunalımının nedenleri döviz yokluğudur, transfer güçlükleridir (İlâç hammaddesinin % 90'ı dışardan geliyor). Dışarda hammadde fiyatlarının, içerde işçi ücretlerinin artmasıdır! Bu artışları anında ilâç fiyatlarına yansıtamamalarıdır. v.s., v.s.. Bana sorarsanız, ilâç bunalımının nedeni, ülkemizdeki ilâç üretim düzeninin ta kendisidir. İlâç üretimi yerli ya da yabancı özel ilâç sermayesinin tekelinde kaldıkça, ilâç bunalımının önüne geçilemez.

SORU : Hükümetlerin ilâç imalatçısı üzerinde, onlari ilâç yapmaya zorlayıcı bir yetkisi yok mu?

CEVAP : Hayır yok. İlâç imalcisi «Ben bu ilâcı yapmıyorum» dediğinde idarenin elinde onları zorlayacak yasal dayanaklar yok. Kişinin sağlıklı yaşayabilmesi için vaz geçilmez bir şart olan ilâç, üç beş ilâç imalcisinin keyfine bağlı olarak yapılıyor, ya da YAPILMIYOR.

SORU : Böylelikle de insanların yaşama hakkı tehlikeye düşüyor diyorsunuz?

CEVAP : Dediğim gibi insanoğlunun en doğal, en vaz geçilmez hakkıdır yaşama hakkı. Bugün mem leketimizde bir takım cinayet şebekeleri kol geziyor. İşçinin, köylünün, öğrencinin zaten yoktu ama, artık büyük devlet memurlarının, üniversite profesörlerinin de can güvenlikleri kalmadı. Yani bizde bu «Yaşama hakkı» sözü pek ciddiye alınmaz oldu. Ama eğer bir ülkede sağlık güvencesinden büyük ölçüde yoksun olan halkın çoğunluğu ilâç bulamadığı için, ilâç alamadığı için kırılıyorsa, bu en az cinayet şebekeleri kadar insanlarımızın yaşama hakkını tehdit ediyor demektir ve en az onun kadar ciddi bir olaydır.

SORU : Hükümetler neden ilâç fiyatlarına zam yapmayı bazen geciktiriyorlar? Hükümetle ilâç tekelleri arasında ciddi anlaşmazlıklar mı çıkıyor?

CEVAP : Bizde ilâç fiyatlarını resmen hükümetler kontrol eder. Fakat, ilâç hammaddesi imalci firmalar tarafından ithal edildiğinden, bu konuda hükümetlerin etkinliği, ilâç patronlarınca doldurulan fiyat beyannameleri üzerinde yine ilâç patronları ile pazarlık etmekten öteye pek geçmez. Hal böyle olunca, imalci zam ister, hükümet vermez. Neden vermez? Zam yapmak politik bakımdan hükümetlerin işine gelmez de ondan. İmalci de ilâcı yapmaz. Başlar bir pazarlık. O arada, yani hükümetin ilâç tekellerine boyun eğmesine kadar geçen zamanda, hasta ne yapacak? Onu düşünen olmaz.

SORU : Peki ilâç'daki bu bozuk düzen nasıl değiştirilebilir? Çözüm yolları neler olabilir?

CEVAP : Çözümü Anayasamız göstermiştir. Halkın sağlığına devlet sahip çıkacaktır. Başka çözüm yoktur. İnsan hastalandığında gerekli olan ilâcı, kolaylıkla ve ucuz, pahalı diye düşünmeden alabilmelidir. İlâç başka emtiaya benzemez. İnsan bazı malları edinmeyi erteleyebilir. Söz gelimi, insanın bütçesi el vermez, buz dolabını gelecek yaza alırım diyebilir. Ama bir kalp hastası, kendisine gereken ilâç için böyle bir şey söyliyebilir mi? İlâç fabrikalarını kamulaştırdınmı sorun çözülür. Ama denebilir ki bugün için bu işin ekonomik, teknik, politik, bir takım zorlukları vardır. Doğrudur, ama en azından devlet, ilâç üretimine ciddi bir şekilde el atmak zorundadır.

Demokrasi ve Barış Savaşçısı Sosyalist Ressam

PABLO PİCASSO

CONGRÈS MONDIAL DES PARTISANS DE LA PAIX

Yirminci yüzyılda yaşamış ressamların en büyüğü sayılan Pablo Picasso 25 Ekim 1881'de İspanya'nın Barselona şehrinde doğdu. İlk resim çalışmalarını Barselona'da tamamladıktan sonra 1900 yılında Fransa'ya giderek yoğun sanat faaliyetlerine sahne olan Paris'e yerleşti. Ömrünün sonuna kadar da orada oturdu.

Picasso hem son derece yetenekli bir resim ustasıydı, hem de resim sanatına getirdiği devrimci yeniliklerle insanoğlunun dünya görüşünün, doğayı kavrayışının derinleşip zenginleşmesine en büyük katkıyı yapan bir sanatçıydı. Çağdaş resim sanatının gelişmesi ona çok şey borçludur. Genel olarak sanatın insanlara dünyayı anlatma işlevi önün de engin ufuklar açmıştır.

Bu büyük resim ustası, aynı zamanda, sanatını ve kişiliğini işçi sınıfının siyâsetine adamış yılmaz bir barış, demokrasi ve sosyalizm savaşçısıydı. En ünlü tablolarından birini İspanya iç savaşında küçük Guernica kasabasının faşist uçaklarca tahrip edilmesini protesto için yapmıştı. İspanya'da faşist rejim yerleşince Picasso faşistler devrilmedikçe ülkesine asla dönmeyeceğini ilân etti ve dönmedi. Picasso'nun Barış Güvercini, 1949'da toplanan ilk Dünya Barış Kongresinin afişini süslüyordu. O zamandan beri de bütün dünyada barış hareketinin timsali olmuştur.

Picasso 1945 yılında Fransız Komünist Partisi üyesi de oldu.

1973'de öldüğünde 91 yaşındaydı.

Picasso'nun Guernica Tablosu İçin Yaptığı Bir Çalışma →

Gerçeğe mektup

FAŞİZME SON!

Gelin "Halk Cephesi"n kurak,
Birliğe bir çare bulak,
Faşistlerden hasap sorak,
Faşizme son! Faşizme son!

Her gün tuzak kuruyorlar,
Halkımızı vuruyorlar,
Dikta deyip duruyorlar,
Faşizme son! Faşizme son!

Faşizm halka düşmandır,
Faşizme düşen pişmandır,
Çünkü sömürü ve kandır,
Faşizme son! Faşizme son!

Finans-Kapitale vurak,
"En geniş cephe"yi kurak,
Birliğe bir çare bulak,
Faşizme son! Faşizme son!

Örgütleri dığıtmadan,
Anamızı ağlatmadan,
Birliğe bir çare bulak,
Faşizme son! Faşizme son!

Cavit YILDIRIM - BATMAN

Ordu'da Orman İşçileri ve Köylüleri Diyor ki:

«Ormanların Külfeti Bizim Nimeti Patronların»

ORMAN EMEKÇİLERİNİN DURUMU HAKKINDA BİR İŞLETME YETKİLİSİNİN AÇIKLAMALARI

[...]u Devlet Orman İşlet[...]nin Turnalık, Çambaşı [...] Tekmezar ormanlarında [...]ilerle dertleştik. Bu yöre[...]erde toprak verimsiz, orman toprağı olduğu için tarıma elverişli değil. Ekime uygun alanlarda genellikle patates yetiştiriliyor. Ama köylüler patatesin pazarlamasını yapamadıkları için ürünlerini ucuza kaptırıyorlar. Ayrıca ekim alanları da geniş değil. **Derinçay, Özlükent, Darıcabaşı ve Musakırık** köyleri tamamen ormanlar içinde.

Yine buralarda yaylacılık geleneği var. Köylüler yaz aylarında Karagöl eteklerine, Çambaşı yöresindeki Turna[...], Kaleboynu, Karaaslan yaylalarına çıkıyorlar. Ancak yaylalarda mer'a ıslahı yapılmadığından ve geniş otlak alanları olmadığı için büyük çapta hayvancılık da yapılamıyor. Bu yüzden köylüler geçimlerini, orman işçiliği yaparak karşılıyorlar.

ORMAN İŞÇİLİĞİ ZOR ZENAAT

Orman işçiliğinin zorluğunu hemen herkes bilir. Ne var ki orman işçiliği Karadeniz Bölgesinin özgül şartlarında daha da zorlaşır. Arazi genellikle sarp ve dik yamaçlı, ormanların altı sık çalılıktır. Yağmuru eksik olmaz. Böylesi zorluklar içinde ağaçlar kesilip soyulacak, yol boylarına taşınacak ve kamyonlara yüklenecektir. Peki, tüm bu zor işler neyin karşılığında yapılacaktır?

Derinçay köyünden MUSTAFA İŞLER bu konuda şunları söyledi:

— Yaptığımız işler ağır, tehlikeli. Ölsek, soranımız olmaz. Sendikamız, sigortamız yok.

Yine aynı köyden TEMEL ELİKÇİ ise şöyle konuştu:

— Biz, sendikanın, sigortanın adını duyuyoruz. Fakat yıllardır buralara uğramadılar. Kaç arkadaşımızı yitirdik! Geride yetimler kaldı. Kolundan, bacağından, gözünden olanlar var. Beş kuruş tazminat alamadılar. Bizim mesaimiz belli değildir. Karanlığa kadar çalışırız. Bu orman yollarını bizler yaptık, fidanları biz diktik. Odunu-tomruğu kesip istifliyoruz. Kamyonlara yüklüyoruz, ama bütün bu külfeti biz çektiğimiz halde nimeti patronlar yiyor.

Yapraklıbel'de çalışan orman işçisi ÇOŞKUN OKUTAN'a soruyoruz?

— Ne kazanıyorsunuz?

— Mikabından 200-250 lira ancak kazanırız. Devlet ise 2000 liraya satıyormuş.

— Ama keresteciler biçilmişini 6000 liraya satıyorlar...

— Evet duyduk, neyleriz? Parası olan düdüğü çalıyor... Kaderimiz buymuş!

KADER Mİ GERÇEKTEN?

Bu bölgede çalışan bir yetkili ile de konuştuk. Bize şunları söyledi:

— Orman işçiliğinin çeşitli dalları var. Birkaç yıl önce bir yaygara koparıldı. Orman işçileri sendikalaştı diye. Yok böyle bir şey, mevcut mevzuat ormanda üretim taşıma-istif yapan asıl orman işçilerini «müteahhit» sayıyor.

— Nasıl müteahhitlik bu?

— Vahidi fiyat sistemine göre çalışıyorlar. Bu da çalışanların yasal olarak işçi sayılmasını önlüyor. Orman işçileri demokratik mücadelelerinin ilk gündem maddesine **«VAHİDİ FİYAT SİSTEMİNE HAYIR»** diye yazmalıdırlar.

— Ya orman işçilerinin ve köylülerinin örgütlenmesi?

SENDİKA VE KOOPERATİF ŞART

— Evet, orman işçileri ve köylüleri kendi demokratik örgütlerine kavuşamadığı sürece hep uyutulacak ve bu çilelere katlanmak zorunda kalacaktır. Yurdumuzda en örgütsüz kesimin orman işçileri olduğu biliniyor. Sosyal güvencelerinin olmadığı biliniyor. Orman işçilerinin çok az bir bölümüne sendika kurma hakkı tanınmıştır. Ancak bu kesimin ormancılık üretiminde hem fonksiyonu yoktur, hem de daha baştan bu işçilerin «başı bağlanmıştır». Örneğin Zonguldak Beycuma'da bizzat MC döneminin Orman Bakanının da desteğiyle kurulan korsan bir sendikayla (ORMAN - İŞ) 90.000 orman işçisi adına sözleşme imzalanmıştır. Birkere bu sendikanın örgütlenmesini Orman Başmüdürleri üstlenmiş, ikinci olarak da imzalanan sözleşmeyle işçiler âdeta satılmıştır. Ağaçlandırma sahaları vb. işyerlerinde daha bir sürü korsan sarı sendika işçilerin sırtından vurgunlar vurmaktadır.

O zaman ne yapılmalıdır sorusuna geliyor sıra. Yapılması gerekenler ilk etapta şunlar olmalı:

● Orman emekçilerinin sorunlarının birbirinden ayrılmazlığı unutulmadan, tüm orman işçilerine sendika kurma hakkı tanınmalıdır. (VAHİDİ FİYAT SİSTEMİNE SON VERİLMELİDİR).

● İlerici orman memurları ve onların örgütleri orman işçilerinin DİSK'te örgütlenmesi için çaba göstermelidir. Bilhassa bu konuda orman bölge şeflerine ve AGM mühendislerine önemli görevler düşmektedir.

● DİSK, konunun ciddiyetine uygun bir çalışma yürütmeli ve işkolunda bulunan iki sendikanın (TİS ve Devrimci Toprak-İş) birleşmesini sağlamalıdır.

● Mevcut sarı sendikalarının işçi düşmanı yüzü iyice teşhir edilmelidir.

Görüştüğümüz yetkili, yöredeki orman köylerinin sorunlarını çözme yollarında da bir kooperatif kurulmasının şart olduğunu söyledi. Fakat çıkarcılar böyle bir kooperatif kuruluşunu şimdilik önlemişler. Kooperatif aleyhine propaganda yapmışlar. Bazı muhtarlar da olumsuz tavır almışlar. Bu muhtarları MHP'liler etkiliyorlarmış. Çünkü kereste patronlarının ortadan kalkması ve orman köylülerinin eline biraz daha fazla para geçmesi MHP'lilerce istenmiyormuş.

KÖYLÜLER UYANMAYA BAŞLAMIŞ

«Ama umutluyuz» diyor. «Çünkü haklıyız. Doğru düşünceler her gün gelişiyor. Köylüler de gerçek çıkarlarının nerede olduğunu yavaş yavaş kavramaya başladılar. Eskiye göre olumlu gelişmeler var. Gelecek güzel günlerde orman işçi ve köylüleri de gülecekler. Bu güzel günler için tüm emekçiler birlikte ve örgütlü olarak mücadele verirlerse yol daha da kısalır.»

Röportaj:
ENGİN BAHTİYAROĞLU

GERÇEK'in RÖPORTAJ DİZİSİ

Ankara Gecekondularında Yaşanan Gerçekler

Kırdan Göçenler Anlatıyor (2)

Hazırlayanlar: Ali EKİNCİ, Alim ÇOPUROĞLU, Asuman KAYABAŞ

BOĞAZİÇİ MAHALLESİ

Sivas'ın Söğütlü Köyünden Kamber Dayının Anlattıkları

İlk durağımız Boğaziçi Mahallesinde bir evin bahçesi. Merhaba deyip oturuyoruz. Dostça selamlıyorlar bizi, hoşgeldiniz diyorlar. Sonra tanışıyoruz. Ev sahibi kendisini tanıtıyor:

«Adım Ünal,» diyor. «Sivas'ın İmranlı'ya bağlı Söğütlü köyündenim. Toprak darlığı yüzünden, çok sevdiğim köyümü terkettim,» diye başlıyor. Neden göç ettiğini ve göçmeye nasıl karar verdiğini soruyoruz. Anlatıyor güleç yüzüyle:

«Biz sekiz kardeştik» diyor. «Toprağımız yoktu. Köyde onun bunun yanında az bir paraya hizmetkârlık, çobanlık yapardık. Doğru dürüst ne karnımız doyar, ne de dürüst bir uykumuz olurdu. Bir gün babam bizleri ayırmaya karar verdi, herkes kendi evini kursun deyi. Ama nasıl kuracan, kardaş, karnının doymadığı yerde ev kurmak mümkün değil! İşin kötü yanı babam bizi ayırdı ama köyden gitmemize de bir türlü razı olmuyor.»

Neden diye soruyoruz.

«Nedeni şu ki, kardaş, babam yaşlandı, son günlerinde hepimiz yanıbaşında olalım ister.»

Böyle açıklıyor Kamber Ünal. Sonra devam ediyor: «Ama baktım olacak gibi değil, babam karşı çıksa da ben gitmek zorundayım. Çünki baktım ki bu memleket bizi ne öldürür ne kaldırır. Sene 1965, kalktım Bursa'ya gittim. Eyi bir iş tutmak için Bir taraftan iş ararken bir taraftan da üstüne başımızı sokacak bir dam yapabileceğim bir arsa aradım. Buldum arsayı. Papazoğlunda. Biraz kapora verdim ve hemen atladım, babamın yanına geldim. Durumu anlattım. Daha biraz yardım etmesini, 2000 lira vermesini istedim. Arkadaş, babam la dedi, lo demedi. Ben de parasız pulsuz gitmekten korktum, vazgeçtim. Çünkü giderim, ne olur ne olmaz bilemiyorum. Çocuklarda ufak henüz.»

İşte böyle olmuş başarısızlıkla sonuçlanan ilk göç olayı. Ama bi kez yüreğine od düşmüş Kamber Ünal'ın. Kentte rahat edeceği düşüncesi yer etmiş içine. Gitmese olmaz, gitmeye kalksa ne olacağı belli değil. «Topraksızlığın verdiği çileye, çocukların ezilip horlanmasına dayanamadım» diyor. Ve yine diyor ki: «Kenti güllük gülüstanlık sanırdım. Bakıyordum, şehirden gelenlerin elleri yüzleri tertemiz. Bir de güzel giyinirlerdi ki içim giderdi. Göçmek istememin bir nedeni de buydu.»

Önce oğlunu göndermiş, o Ankara'da bir iş tuttuktan sonra da kendileri göçmüşler.

Peki Ankara'ya ilk geldiğinizde önce ne iş yaptınız, çok sıkıntı çektiniz mi diye soruyoruz. «Çekmez olurmuyuk, hem de ne sıkıntılar çektik!» diyor. «Önce ev derdi. 5-6 sene kiracılık derdi çektik ki o sıkıntıyı çeken bilir. Uzak mahallelerde, işe gitmenin zor olduğu yerlerde oturduk ucuz deye. Yakında oturmaya heç gücümüz yeter miydi? Bir de gariplik çektik ki, gardaş, Allah kimseye göstermesin çok beter bir şey. Konuşup dertleşecek bir kimse bulamaz, oturup iki kelime anlatamazsın.» İlkönce lokantalarda çalıştıklarını söylüyor oğlu. «Garsonluk, aşçılık yaptık, hâlâ da aynı işi yapıyoruz.»

Oturduğunuz semt nasıl, memnun musunuz diye soruyoruz? «Mahallede birlik yok,» diyor. «Toplanıp birlik olacağımız yerde birbirimizle uğraşıyoruz. Sen ben meselesi var aramızda. Halbuki elele vermemiz gereken bir dönemdeyiz,» diyor. Neden diye sorduğumuzda ise, «Baksana, arkadaş,» diyor. «Her gün bir yığın adam ölüyor, kulağımızın dibinde silahlar patlıyor.» Öteden, «Kapımızın önünde oturup çay içemez olduk,» diyor Gülveren'de oturan bir akrabası. «Akşamları bir komşuya oturmaya bile gidemiyoruz,» diye ekliyor. Ama faşist köpeklerden bir gün mutlaka hesap soracaklarını da hemen eklemeyi unutmuyor.

Buralarda da mı var faşistler diye soruyoruz. «yok», diyor Kamber Ünal. «Bu mahalle ilerici, faşistler barınamaz burada. Ama biz birbirimize düşersek onlar tef çalar oynarlar. Bak, geçenlerde bu mahallede bir adam öldürüldü. Adam etliye sütlüye karışmazdı ama vurdular, niye? Çünkü istiyorlar ki bizi sindirsinler.»

Bu arada CHP hükümetini de eleştiriyor Kamber Dayı. «Onlara umut bağlamıştık,» diyor, «umudumuzu yitirdik şimdi. Bunlar da zenginden yana,» diye ekliyor. «Bizim gibi fakırları heç düşünen yok. Kalkıp bize kamerleri biraz daha sıkın diyorlar. Ne zamana kadar sıkacağız? Yetmedi mi?»

Amerika konusunda neler düşündüğünü sorduğumuzda; «Ortalığı karıştıran o deyyuslar,» diyor. «Daha dün adamlarımız Kore'de onlar için canlarını verdi, ama onlar bizim için hep kalleşlik düşündüler. Onlar istiyor ki Türkiye onlara köle olsun. Yani biz çalışalım onlar yesinler. Böyle istiyor onlar ama biz de hayır diyoruz. Hep de diyeceğiz. Bizi yönetenler istiyorlarsa köle olsunlar, biz olmayacağız.»

Bu düşünce yapısına ne zaman sahip olduğunu soruyoruz. «Kente gelmek gözümüzü açtı,» diyor. «Olayları daha bir yakından izliyor, görüyoruz.» Peki nasıl çözeceğiz sorunları diye sorduğumuzda, «Birlik olacağız. Tüm ezilenler. Ancak o zaman gelecek güzel dünya bizim olur,» diyor.

Çok seviniyoruz bu sözleri ondan duyduğumuz için. Birliğin ne denli önemli olduğunu yaşadığımız günler herkese öğretiyor, hem de ardında acılar bırakarak. Ve gelecek günlerin er veya geç emekçilerin olacağını, işçi köylü ittifakının oluşturacağı demokratik halk iktidarının er geç kurulacağını biliyoruz. Zorbalara rağmen kurulacaktır hem de gecekondusundan fabrikasına, köyünden tarlasına kadar, çalışan, emeğiyle geçinen bizler kuracağız diyoruz.

Ve onlar bize dostça gülümserken teşekkür edip yanlarından ayrılıyoruz, o güzel bahar akşamında.

HAFTAYA:
HAYDAR EMMİ'NİN EVİNDE

Tarım İşçileri Sarı Sendika Çemberini Kırıyor

İşkolunda En Yüksek Sözleşme İmzalandı

ESKİŞEHİR, BOLU, KONYA VE ERZURUM TOHUM ISLAH İŞÇİLERİ DİSK SAFLARINDA

Tohum Islah ve Üretim AŞ'nin % 51 Sermayesi Almanlara, % 49'u ise Türk Şeker Şirketine ait. Şirkete bağlı işyerlerinde (Eskişehir, Bolu, Konya ve Erzurum) şeker pancarı tohumunun üretim ve ıslahı yapılıyor. Tüm şeker pancarı üreticilerinin tohum ihtiyacı buralardan karşılanıyor. Denebilir ki bu işyerleri, Türkiye Şeker üretiminin kalbi durumunda.

Bu işyerlerinde gelişecek bir hareket, bir grev, şeker pancarı ve dolaysıyla şeker üretimini durdurmaya yeterli. Nitekim burjuvazi böylesi stratejik bir işyerinin önemini kavramış ve yıllarca işçileri sarı sendikalar aracılığıyla uyutmaya çalışmıştı. kanunsuz toplu sözleşmelerle işçileri daha yoğun bir sömürü altında tutmuştu.

Ancak işçiler giderek bilinçlendiler, çevredeki sosyalistlerin de yardımıyla sarı Tarım-İş'ten ayrılarak DİSK'e bağlı Devrimci Toprak-İş saflarına geçtiler. Bu hareket işvereni paniğe düşürdü. Çünkü artık ünlü (!) «Şeker Camiası»na kıyısından bucağından da olsa DİSK girmişti.

Devrimci Toprak-İş'in toplu sözleşme yetkisi kesinleşince önce işçilerin bu sendikadan istifa etmeleri için baskı uygulanmış, tehditler savrulmuş ve ilk ağızda iki işçi atılmıştı. İşverenin toplu sözleşme görüşmelerindeki uzlaşmazlığı ve diğer işçileri de atmaya hazırlanması «GREV»i gündeme getirmişti. Grev sözünden iyice ürken işveren hemen harekete geçmiş ve ambarlardaki tohumları yasalara aykırı olarak boşaltıp Şeker Fabrikası depolarına taşıtmış, böylece yapılacak grevin etkisini azaltmayı düşünmüştü Ne var ki işçiler oyuna gelmediler ve kararlı davranışlarını sürdürdüler.

İşçilerin esnek fakat kararlı tavrı karşısında «pes» eden işveren en sonunda sözleşmeyi imzalamak zorunda kaldı. Bu sözleşmeyle işkolunda en yüksek ekonomik ve sosyal haklar elde edilmiştir. İşçilerin ücretlerine yüzde yüzün üstünde zamlar alınırken, sosyal haklar da genişletilmiştir. Ayrıca, atılan işçiler yeniden işe alınmışlardır. İşyeri temsilcisi Necati Hatiboğlu «DİSK saflarındaki birliğimiz diğer tarım işçilerine örnek olacak ve bu işkolunda Tarım-İş gibi sarı sendikaları sileceğiz.» demiştir.

AĞAPINAR ÇİFTLİK İŞÇİLERİ DE DİSK'TE:

Eskişehir yakınındaki Zeytinoğlu (Ağapınar) çiftliğinde çalışan 150'yi aşkın işçi de Tohum Islah İşçilerinin yolundan giderek Devrimci Toprak-İş saflarına katılmışlardır. Sözleşme görüşmeleri devam etmekte olup DİSK'in önderliğinde işçilerin gücü burada da gösterilecektir. Yine çevredeki irili ufaklı birçok işyeri DİSK'e geçecekleri günü beklemektedirler. Eskişehir ve çevresinden Tarım İş'in sökülüp atılacağı günler yakındır.

Denizli Köy-Koop Kongresi Yapıldı

15/10/1978 günü Denizli Köy-Koop şubesi kongresi 71 delegenin katılmasıyla yapılmıştır. Kongre divanı seçiminden sonra gündem gereğince gerici bir kooperatif şubesinin ihraç edilmesi görüşülerek, oy çokluğuyla, AP yanlısı Akkent kooperatifinin ihracına karar verilmiştir.

Kongreye pek çok kutlama mesajı gelmiştir. Özellikle TSİP ve SGB'nin mesajları ilgiyle karşılanmıştır. Sözalan delegelerden Afer Kara, kooperatifçiliğin genel ilkelerine değinerek, kooperatifçiliği engelleyen gerici yasalar üzerinde durmuş ve bu yasalarla mücadele edilmesi gerektiğini vurgulamıştır. Afer Kara, ayrıca, Köy-Koop'un demokratik mücadelede önemli bir güç olduğunu belirterek Köy-Koop'un diğer demokrasi ve anti-faşist güçlerle kalıcı ilişkiler kurması gerektiğini savunmuştur.

Daha sonra seçimlere geçilen kongrede iki grup çıkmıştır. Gruplardan biri sosyalistlerden, diğeri ise kendilerine Demokratik Sol adını verenlerden oluşuyordu. Seçimi 10 oy farkla Demokratik Sol grubu kazanmıştır.

Muhabirimize bir demeç veren yeni yönetim kurulu başkanı Hasan Cerit, «Örgütte gruplaşma geçicidir, esas olan Köy-Koop'un birliğidir,» demiştir.

Sosyalist grubun temsilcileri M. Ali Başkaya ve Afer Kara ise Demokratik Sol grubunun kongreyi AP'li delegelerin desteğiyle kazandığını söyleyerek bundan sonra Köy-Koop'un birliğinden şaşmadan muhalefetlerini sürdüreceklerini belirtmişlerdir. M. Ali Başkaya ve Afer Kara, «Bir dahaki kongreye kadar Köy-Koop'un birliğinin ve güçlenmesinin yegâne temsilcisi olacağız ve Köy-Koop içinde mücadeleye devam edeceğiz,» demişlerdir.

Kadirli'de Faşist Saldırı

● FAŞİSTLER BİLDİRİ DAĞITAN İLERİCİLERİ TAŞLADI

GERÇEK Kadirli Muhabiri Bildiriyor — İlerici kişi ve kuruluşlara sürekli saldırıda bulunan halk düşmanı faşistler Kadirli'de de bildiri dağıtan ilericilere saldırılar düzenlemektedirler. Gerici-faşist güçler en son olarak TÖB-DER üyesi iki öğretmenin evini çocukları ile yemek yerken kurşunladılar.

Bu olay üzerine ilçedeki 3 demokratik kuruluş TÖB-DER, KÜR-PAT Kooperatifi ve HALKEVİ biraraya gelerek bildiri dağıtma kararı aldılar. Hazırlanan bildiriler ilçenin her tarafına dağıtıldıktan sonra faşist güçlerin kümelendikleri Andırın yolunda yüksek binalara taş ve tuğla yığan faşistler saldırıya geçtiler. Taşlamanın başlamasıyla birlikte civar kahve dükkânlarda hazır bekleyen elleri sopa ve demir çubuklu faşistler de saldırıya katılarak çok kimseyi yaraladılar. Bildiri dağıtan ilerici demokrat yurttaşlar saldırıyı geri püskürtmek için gerekeni yaptılarsa da birçoğu binaların üst katlarından atılan taşlara hedef olmaktan kurtulamadı.

Olayı duyan Kadirli halkı faşistlerin bu kalleşçe saldırısını nefretle kınadı.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Dünya Sömürüye Vura Vura Dönüyor

İzmir'de Özgürlük, Demokrasi ve Ortadağu Halklarıyla Dayanışma Toplantısı

15.10.1978 Pazar günü TSİP İzmir İl Örgütü Tarafından düzenlenen toplantı il örgütü adına açış konuşmasıyla başladı. Daha sonra kürsüye gelen TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz ülkemizde her geçen gün şiddetlenerek sürüp giden faşist saldırganlığa ve siyasal gelişmelere değinerek Türk-İş'in faşist saldırganlığa karşı DİSK'e yakınlaşmasını olumlu bir tavır olarak değerlendirdi.

Ahmet Kaçmaz, Başbakan Ecevit'in saldırganlığın kaynağı hakkındaki sözleriyle ilgili olarak da şunları söyledi: «Başbakan, adını anmasa bile açık bir şekilde faşist saldırganlığın MHP'den kaynaklandığını söyledi. Herkesin bildiği bu gerçeğin en sorumlu kimse tarafından dile getirilmesi olumludur. Ancak bu beyan, Başbakan'ın ağzından çıktığı için son derece önemlidir. Ve gereği zaman geçirilmeksizin yerine getirilmelidir.»

Kaçmaz, Orta Doğu halklarının ABD emperyalizmine, baskıya, sömürüye ve zulme başkaldırışına değinerek, Orta Doğu halklarıyla dayanışmanın bir ilericilik görevi olduğunu ve partisinin, bu konudaki enternasyonalist görevini yerine getireceğini belirtti.

Daha sonra Kadın Dayanışması dergisi adına söz alan Yıldız Kurtuluş, ülkemiz kadınlarının durumuna ve Orta Doğu'da kadınların mücadelesine değinerek kadınların kurtuluşunun sömürünün ortadan kalkmasıyla mümkün olacağını belirtti.

Toplantıya katılan konuşmacılardan SGB Genel Başkanı Yaşar Yiğit ülkemiz gençliğinin örgütlenme düzeyinin yetersizliğine, değinerek Orta Doğu Halkı ve gençliği ile dayanışmanın güçlendirilmesi gereğini vurguladı.

GERÇEĞİN DİLİ

Kanlı Piyesin Adı

MHP gençlik kollarının İstanbul K. Mustafapaşa'daki binasında yapılan aramada ülkücü komandoların elleri silâhlı olarak çekilmiş boy boy resimleri bulundu. Benzeri «hatıra» fotoğrafları, diğer bazı faşistlerin evlerinden de çıktı.

MHP gençlik kolları başkanı bu konuda yaptığı bir basın toplantısında, söz konusu fotoğrafların bir «piyes hazırlığı» sırasında çekildiğini söyledi. Piyesin adını soran gazetecilere, MHP gençlik kolları yöneticisi «piyesin adını hatırlamıyorum» dedi.

Oysa halkımız, ülkücü komandoların parti lokallerinde hazırlıkları ve provalarını yaptıkları, sonra da gidip sahneye koydukları piyesin adını çok iyi biliyor. Sadece halkımız değil, o piyesin yazarından, rejisörüne, baş aktöründen figüranına kadar bütün caniler, bütün kaatiller o piyesin adını biliyorlar.

Bu piyesin adı FAŞİZM'dir, ve onun ardı arkası gelmez cinayetleridir, saldırılarıdır.

Faşist cinayet çeteleri halk güçlerimize azgınca saldırıyorlar. Yabancı ve yerli karanlık mihrakların yazdıkları «piyesler»in sahneye konulmasında rol alıyorlar. Ellerindeki tabancalarla devrimcilere, ilericilere, demokratlara kan kusturuyorlar. Ellerindeki bombalarla kahvehanelere, istasyonlara, vapur iskelelerine, otobüs duraklarına, otobüslere ve oralardaki kalabalıklara saldırıyorlar. CİA'nın ve yerli işbirlikçilerinin yazdığı «piyes»i sahneliyorlar.

Halkımız bu kanlı piyesi ve onların bütün suçlularını çok iyi tanıyor. Kanlı piyesin içinde veya dışında o piyese katılan bütün güçleri nefretle ve lânetle tanıyor. Faşistlere ve işbirlikçilerine soluk aldırmamak gerektiğini, faşizme karşı daha etkili, daha yaygın, daha örgütlü mücadele vermek zorunluluğunu her geçen gün daha iyi kavrıyor.

Ve bu kanlı piyesin bütün suçlularını, tarihin karanlıklarına gömmek için halk hareketi giderek güçleniyor, gelişiyor.

Bozguncuların Maden-İş'i Bölme Çabaları Boşa Çıkacaktır

«DEVRİMCİ» MADEN-İŞ ADINDAKİ NAYLON SENDİKA GERÇEK YÜZÜNÜ ORTAYA KOYUYOR

Birkaç ay önce Ereğli Demir-Çelik fabrikalarında çalışan Maden-İş üyesi işçilerin kenetli gücünü bölmeye yönelik bir sendika kuruldu. Devrimci Maden-İş adlı bu sendika DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası Erdemir Şubesi eski başkanı tarafından kuruldu. Maden-İş'i bölme çabalarına yönelik bu hareket CHP'li bazı milletvekillerinin ve yöneticilerinin desteği ile hareket ederek Erdemir'de toplu sözleşme yetkisi için uğraştıysa da Maden-İş tabanındaki sosyalist ve öncü işçilerin de yoğun çabasıyla bu bölücü hareketinde başarıya ulaşamadı.

DİSK'e bağlı Maden-İş'i bölme çabaları şimdi de İstanbul'da yoğunluk kazandı. İşçi sınıfının sendikal birliğini bozma yolunda CHP milletvekillerinin yanında Mao'cu bozguncular yoğun bir faaliyete giriştiler.

Devrimci Maden-İş adlı sendikanın son günlerde İstanbul'da Silahtar'da şubesi kuruldu ve kuruluş toplantısında CHP milletvekilleri ile bazı İstanbul yöneticileri sosyalizme ve sosyalist sisteme ağız dolusu küfürler savurdular.

Adı «demrimci» olan, esas işlevi ise işçi sınıfının sendikal birliğini bozmaya yönelik bu naylon sendikanın Silahtar'da şube açmasının esas nedenlerinde biri, yıllardanberi DİSK Maden-İş üyesi olan Demir-Döküm fabrikasındaki işçilerin bölünmesini amaçlamaktır. Mao'cu bozguncular ve işveren uşakları Demir-Çelik işçisinin tabandaki hoşnutsuzluğundan yararlanarak onları bölmeye, bu işyerini DİSK'e bağlı Maden-İş'ten koparmaya çalışmaktadırlar. Ancak, bilinçli metal işçileri mücadele geleneği eski olan Maden-İş üyeleri, bu bozgunculuğa meydan vermeyecektir.

Eski AP'li Oğuz Atalay'ın Söyledikleri

«AP İÇİNDEKİ CUNTA»

CHP ağırlıklı hükümetin kurulması sırasında AP'den ayrılan şimdiki 11 bakanın yanısıra partisinden istifa eden eski AP Konya milletvekili (şimdi bağımsız) Oğuz Atalay AP Kongresinden iki gün önce Cumhuriyet Gazetesi muhabiriyle, Demirel'in çevresindeki AP'li politikacılar hakkında bir konuşma yaptı. Bu konuşmadan ilginç bulduğumuz bazı noktaları aktarıyoruz:

«AP'ye hakim Demirel felseferi sapıktır. Özeti "Dün dündür, bugün bugündür" cümlesine dayanır... AP inançsız bir cuntanın eline düşmüştür. Çıkar felsefesinin dışında bir felsefeleri yoktur...»

«CUNTA VURGUNCUDUR»

«Cunta vurguncudur ve bunun kılıfını iyi hazırlar... Çok zengin olmak ve mallarını korumak için particilik yaptıkları inancını taşırım. Kısaca Demirel ailesinden bahsedeyim. Bu ailenin 41'ler hadisesinden (1969 yılında AP'den kopup Demokratik Partiyi kuranlar) sonra Türkiye hudutları içindeki varlıkları 5-10 değil, 50-100 misli artmıştır... Demirel sülalesinin bugün sahibi bulunduğu veya büyük hissesine malik oldukları şirketler 15'in üstündedir. Bankalardan çektikleri krediler milyarları bulmuştur. Yasalara aykırı usulsüz krediler hesapsızdır. İnceleyenler de mesul kalıyor... Sülalesinin elinde 60'dan fazla arsa vardır. 30-40 arasında tarlaları vardır. Birini misal vereyim: Konya, Kadınhan ilçesi Atlantı kasabasında 500 küsur dönüm yer almışlar. Sebep: plan[illegible] ma burada bir açık cez[illegible] düşünmektedir. İstimlak zamanı iyi para eder diye... Bu sülaleye ait bir şirket İngiltere'den getirdiği treylerlerin şasi numaralarını değiştirerek Türkiye'de imal edilmiş gibi piyasaya sürdükleri müfettişlerce tesbit edilmiştir. Şimdi bu örnekleri cunta ve illerdeki bayilikleri için teşmil edin, yeter... Haysiyet ve şerefleri ile oynayanlara kin duymazlar. Bu koltuk içindir. Baş muavinine bakarsan ne demek istediğini a[illegible] larsın...»

«SORU: KONGREDE [illegible] KAZANIR DERSİNİZ[illegible]

«Bilmem. Cunta için [illegible] oyunları Türkiye baş[illegible] illerde de bayilikler[illegible] demiştim. Nasıl ha[illegible] bilmiyorum. Para[illegible] safhadadır, bil[illegible] olan, Demirel'[illegible] kanlığa getire[illegible] büyük kuvvet[illegible] karardır. Yalnız [illegible] ri masonlar gibi k[illegible] yin... Yirmi günde [illegible] koca partinin Genel [illegible] olur mu? Oldu işte...»

«Peki ya bu Oğuz Atalay?» diyeceksiniz. Haklısınız. O da meşreplerini ve marifetlerini saydığı adamlarla bir yıl öncesine kadar birlikte çalışmıyor muydu? AP'den aday olup yıllarca milletvekilliği yapmamış mıydı? Seçimlerde halkın karşısına çıkıp AP'yi savunmamış mıydı, AP'nin başında yukarıda niteliklerini saydığı kişilerin olduğunu bile bile?

Bu da, işte, burjuva politikasının ve burjuva politikacılığının bir başka «inceliği»dir! Burjuva politikacıları, çoğu zaman, şimdi Oğuz Atalay'ın —bir başka burjuva politikacısının— yaptığı gibi, şecaat arzederken sirkatlerin söylerler!

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: Reyo — Baskı Tarihi: 29.Ekim.1978